

Droogzetten

De droogstand kan de uiergezondheid bevorderen, mits de overgang vanuit de lactatie goed is. Als het moment van droogstand is aangebroken, is het beter in één keer met het melken van de koe te stoppen dan tussendoor een aantal melkmalen over te slaan. Pas als de productie onder de 12 liter is gedaald is het verantwoord te stoppen met melken. Daarom is het belangrijk voorafgaand aan het droogzetten rantsoenaanpassingen te doen waardoor de melkgift afneemt. Hierbij spelen zowel energie- als eiwitvoorziening een rol.

Controleer het kwartiercelgetal kort vóór het droogzetten en laat van kwartieren met verhoogd celgetal bacteriologisch onderzoek met gevoeligheidsbepaling uitvoeren. Kies in overleg met je dierenarts een geschikte droogzetter.

Aan het eind van de laatste melkbeurt wordt vaak een droogzetpreparaat in de vier kwartieren gebracht. Meestal bevatten deze droogzetters antibiotica. Preparaten zonder antibiotica zijn alleen verantwoord bij koeien met gegarandeerd gezonde uiers, indicaties daarvoor zijn een laag koecelgetal en geen mastitis tijdens de laatste lactatie.

Een goede hygiëne bij het inbrengen van de injectoren is erg belangrijk om besmetting tijdens de toediening van injectoren te voorkomen.

De relatie mastitis tijdens de lactatie - droogstand

Onderzoek heeft aangetoond dat 50-60 % van de mastitisgevallen in de eerste 3 maanden van de lactatie ontstaat in kwartieren die tijdens de droogstand geïnfecteerd worden. Behandelen van koeien met een breedspectrum-droogzetter is daarom een middel om het aantal mastitisgevallen tijdens de lactatie te beperken.

Bedrijfsbehandelplan

Een goed Bedrijfsbehandelplan (BBP) is de basis voor verantwoord antibioticagebruik, een succesvolle behandeling, gezonde koeien en veilig voedsel. Vanwege het verschil in werking is het lastig uit het grote aanbod mastitisinjectoren de juiste keuze te maken. De dierenarts kan de veehouder hierbij ondersteunen met het opstellen van een bedrijfsbehandelplan.

Bij het invullen van het behandelplan wordt rekening gehouden met de soort bacterie die op het bedrijf het meest voorkomt. Bacteriologisch onderzoek van de melk en de daarbij behorende gevoeligheidstest vormen daarmee de basis voor het invullen van het behandelplan. Met dit behandelplan kan de veehouder een gerichte keuze maken bij een behandeling van mastitis. Dit vergroot de kans op genezing, waardoor de efficiëntie van een behandeling toeneemt.